
POPEŁNIAJĄCY (1) *part praes act*

A pl m pers popełniając(e).

Sł stp s.v. popełniać, *Cn, Linde* brak.

Czyniący, dopuszczający się czegoś złego; w funkcji rzeczownika:

Wyrażenie: »grzechy popełniający«: Ia w zarań pobiłem wŹytki grzeŹzniki thego Źwiata. [...] Abych rozproŹyŹł z miaŹta boŹego wŹytki grzechy popełniaiące [*omnes operantes iniquitatem*] *WróbbŹóŹt* 100/8.

Synonimy: brojący, czyniący, dopuszczający, działający.

Cf **POPEŁNIAĆ**

MN